

[Tove Lindbo Larsen]

I Danmark er der forbud mod anvendelsen, men forbrugerne kan ikke vide sig sikre i tilfælde af import af kalve- og oksekød fra EF-lande og de såkaldte tredjelande. Derfor må forbrugerne løbe nogen risiko med eventuelle hormonrester i kød, tilmed da det er usynligt for forbrugerne, om kødet kommer fra lande, der tillader anvendelsen af naturlige hormoner til kvægopdræt. Profit til erhvervslivet skal ikke gå forud for forbrugernes sundhed.

Svar (28/2 85):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for statens levnedsmiddelinstitut, som har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Naturlige kvindelige kønshormoner nedbrydes i løbet af få dage i kroppen på såvel dyr som mennesker, uanset om hormonerne måtte være indgivet som væksthæmmende foranstaltning eller til stede som et resultat af egen hormonproduktion. Hvis naturlige kønshormoner anvendes som foreskrevet i de lande, hvor det er tilladt, vil restindholdet i kød ikke kunne skelnes fra det naturlige indhold, og det vil være langt mindre end indholdet i kød fra drægtige køer, som har en naturligt begrundet forøget hormonproduktion.

Levnedsmiddelkontrollenhederne og statens levnedsmiddelinstitut foretager ikke regelmæssige analyser for hormonrester i kød. Institutet har dog i 1980-81 undersøgt 23 prøver af kalvekød og 4 prøver af børnemad med kalvekød uden at påvise hormonrester.

Fra 1981 har veterinærdirektoratet ifølge en aftale mellem miljøministeriet og landbrugsministeriet løbende foretaget stikprøveundersøgelser for rester af såvel naturlige som syntetiske hormoner i danske husdyr og i importeret kød, hovedsagelig kalve- og oksekød. Veterinærdirektoratet har oplyst, at der i 1984 er analyseret i alt 1.000 prøver, heraf 100 prøver af importeret kød.

Der er fra analysernes start og til dato ikke påvist rester af hverken naturlige eller syntetiske hormoner i nogen prøve.«

Jeg er meget opmærksom på udviklingen omkring disse problemer. Det er min principielle opfattelse, at vi i Danmark ikke bør tillade anvendelse af hormoner til væksthæmmende formål.

Jeg finder også, at vi bør arbejde for, at der ikke i fællesmarkedet indføres regler, hvorved dette accepteres. Baggrunden herfor er den opfattelse, at regulering af hormoner i kød bedst vil kunne ske gennem regler om anvendelse af hormoner ved kvægopdræt. En efterfølgende kemisk stikprøvekontrol må nødvendigvis blive omfattende og bekostelig, og forbrugerne opnår alligevel ikke fuldstændig sikkerhed for, at hormoner ikke har været anvendt, selv om rester ikke kan påvises.

Spm. nr. S 744

Til **miljøministeren** (19/2 85) af:

Svend Andersen (S):

»Hvilke planer har regeringen om opførelsen af et specielt destruktionsanlæg som det, der findes i Vesttyskland, til destruktion af sennepsgasbomber, såvel med som uden ammunition, og såfremt man ikke ønsker at opføre et sådant specielt destruktionsanlæg, vil ministeren så redegøre for, hvordan regeringen har tænkt sig problemerne løst såvel på kort som på længere sigt?«

Begrundelse

Det fremgår af meddelelser i dagspressen, at det ikke kan påregnes, at sennepsgasbomberne fra Østersøen kan destrueres i Vesttyskland. Derfor ønskes oplysning om regeringens planer for en endelig løsning af problemet.

Svar (28/2 85):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Den 14. december 1984 besluttede forsvarsministeren og jeg at nedsætte en arbejdsgruppe, der skal udarbejde et oplæg om, hvorledes et dansk destruktionsanlæg kan etableres, samt bygning af et sprængsikert opbevaringsmagasin i tilknytning hertil.

Oplægget fra arbejdsgruppen, der består af repræsentanter for forsvarsministeriet, miljøstyrelsen, finansministeriet, justitsministeriet, fiskeriministeriet, civilforsvarets analytisk-kemiske laboratorium samt Kommunekemi A/S, skal danne grundlag for regeringens drøftelse af, om et sådant anlæg skal opføres i Danmark.

Jeg er bekendt med, at arbejdsgruppen vil inddrage den ekspertise og de erfaringer,